

Říkám pravdy, který ze mě v očích světa dělaj lháře na ty jasné plány vylil se jim inkoust z mýho kalamáře co sou masky a co t váře? Co iluze co city?/ Pohledy, co na mě házel lžou jak mrako drapy v New York city/v městě, špína z ulic nezmizela ani po skončení deště/když prší hemoglobin lidi křičej „Eště“/ tak kde s me? Ptáš se mě? Ptám se sebe sám

Jiří z křoví za velkou bílou zdí volá „pod se bít“ , já volám k hluchejm uším Kurvo, žij a nech žít!“ / to co vysává ducha z tohohle světa nevyrábí Eta/ vždycky jen ta největší sketa rozjede hru na pravdu...takže dvakrát měř, hlavně to neřeš, uříz by sis ostudu/nevyzpytatelný cesty osudu/ až jim dojde na čem pracuju, já už u toho nebudu...

Ref:

(lalala -ženský hlas) la la la-
vždycky sem chtěl mít takovej dle refrén
(lalala) tak teď ho teda mám-co líbí?
(lalala) mnohem víc mám ale věcí, který sem nikdy nechtěl
(lalala) lá la pešluj, směla vesluj!

Jo.. chtěl sem mír jen/ ale teď už co myslel Martin Luther King tím když řek, že měl drým mír je slovo dobrý na to tvořit věty, ale jinak je mír něco jako Yetti kámoš o něm vyprávěl, nikdo ho ale nikdy neviděl /ale zní to dobře -já mír to bych chtěl/ je tolik prázdných slov mezi náma všema/ oddělit zrno od plev je jak hledat jehlu v kupce sena

Kdysi to byl David vs. Goliáš/teď tu máme spoustu Davidů co křičej svět je náš! /další a další, nestíháš, říkáš, stejně tak i já/ bez lotu s tím stejně prd uděláš /Vostrý lokty plněj tučný kont, sranda, když nikdo stejně neví, na co se tahle fronta stojí.Tváře v pozadí, dobře ví, co ti prozradí/ každěj má jen tolik pravdy, kolik si sám odhalí/ Drilujou nás v mamonu, nekoukat za oponu, mít z nás zažloutlý listy v zaprášenym šanonu..

Ref:

JoJ. Hry- politický, patetický, osudy lidský, zprávy a pak sport, v hokeji sme pořád fantastický/ No a co duše ztracený? Zapomenuť, v tramvaji na cestě do farchy/budujeme kariéry, páč svobodu tu koupíme jen za prachy... bez cíle, jakoby nás chodník páli l/ lepíme růžovou tapetu a jediný vzrušení zažíváme v neděli v supermarketu.. O.. předstíráme, přešíváme ráno horkou jehlou svět je moc velkej, a tak si v něm stavíme svůj malej.. ještě jednou... ještě jednou.. ještě jednou na mě..a hlavně-Dvakrát měř, hlavně to neřeš, každém chvilku tahá pilku, uříz by sis ostudu/ nevyzpytatelný cesty osudu/ až nám dojde na čem pracujem, já už u toho nebudu... deš taky?? (lalala)